

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy **8 str.** Naczelny Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 17-2 w pol.
Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza
Konto czekowe P. K. O. Nr 160-31
Cena numeru w Toruniu i na prowincji gr. 20
Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11
Tel. Redakcji dzienny 402, nocny 211
Telefon Administracji 286

Oddziały: Gdańsk, Kaszubski Rynek 21, tel. 214-94 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, ul. Sienkiewicza 9, tel. 442. Wejherowo, ul. Gdańska 4, tel. 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Marsz. Piłsudskiego 4a, tel. 602.

Rok IV. Toruń, wtorek 2 sierpnia 1932 Nr. 175

Niech żyje Polska pracująca na morzu!

Sto tysięcy osób nad polskim Bałtykiem
Wspaniała przebieg „Święta Morza“

STUTYSIĘCZNY TŁUM, ZGROMADZONY U WYBRZEŻA MORSKIEGO, wpatrzony w nabożeństwem i entuzjazmem w sine fide morskie i dostojną postać Arcypasterza z wianiesionym w ręku Przenajświętszym Sakramentem, poświęcającego morze i okrety paród cały, — to widok, którego w Polsce jeszcze nie byliśmy świadkami, i który niewątpliwie na zawsze zapadnie głęboko w duszach sercach tych, którzy byli uczestnikami „Święta Morza“ w Gdyni. Z szeptu modlitw i przemówień mówców wypływało tam gorące ślubowanie, ślubowanie, które każdy Polak od lat nosi w sercu i potrzeba którego wyrażenia spowodowała tu do Gdyni dziesiątki tysięcy obywateli z całego kraju, — ŚLUBOWANIE, ŻE MORZA POLSKIEGO CAŁY NARÓD BRONIĆ BĘDZIE DO OSTATKA jako najcenniejszego skarbu Rzeczypospolitej pracować będzie nad wzmocnieniem polskiej potęgi morskiej.

PAN PREZYDENT RZPLITEJ, który przybyciem swoim nadał uroczystościom gdynińskim blask Najwyższego Majestatu i powagi państwowej, o godz. 10 rano zatrzymał się na krótko na dworcu głównym w Gdyni, poczem odjechał do Oksywi, gdzie zamieszkał w obrębie portu wojennego. Wraz z p. Prezydentem przybył do Gdyni również szef rządu PREMIER PRYSTOR.

Od wczesnych godzin całe miasto wrzało niebywałym i nieznanym tutaj dotychczas życiem. Ulicami płynęły dostojnie rzeki ludzkie, kierując się w stronę wybrzeża. Największe skupienia tworzyły się zaczęły już na 2 godziny przed rozpoczęciem nabożeństwa w kołolicy moła Wilsonowskiego, na którym królowała dumnie wspaniały ołtarz polny. Świątwna organizacja porządkowa, przeprowadzona przez Komisarjat Rządu, dla którego trudno należało wyznaczyć miejsce, sprawiła, że przelewania się mas ludzkich odbywały się z podziwu godną sprawnością i w całkowitej harmonii. Na teren moła, odgradzonego barierą wpuszczano jedynie oddziały wojskowe, organizacje, stowarzyszenia, delegacje, pielgrzymki, bractwa kościelne i t. p. grupy zbiorowe; pozostałe wolne miejsce zajęła dopiero niezorganizowana publiczność.

W samym środku rozległego terenu narzećwi hali rybnej, w ogrodzonym czworoboku nawprost ołtarza zajęły miejsca różne honorowe osobistości, przedstawiciele władz, rządów, instytucji społecznych; gospodarzy i t. d. Po stronie lewej wyrósł las chęgwi kościelnych, między tronem P. Prezydenta zaś a tronem biskupim las sztandarów wojskowych. Po prawej stronie pozostawiono rzestrzeń wolną dla P. Prezydenta i święty, przybywających od strony morza.

Na kilka minut przed godz. 11 na redzie bok pomostu pasażerskiego ukazał się okręt t. P. „Mewa“ z podniesioną na maszcie banerą Prezydenta.

Na „Mewie“ znajdowali się oprócz P. Prezydenta p. prezes Rady Ministrów Prystor, marszałkowie Senatu i Sejmu, prezes N. I. K. r. Krzemiński, p. minister Hubicki, podsestarze stanu Beck, Doleżał i Gallot, komiarsz generalny Rzpłitej w Gdańsku p. minister Papée, generalicja z generałem Norwid-engebauerem, p. wojewoda Kirtiklis i pozotali członkowie otoczenia p. Prezydenta Rzpłitej. „Mewa“ okrążyła ustawione na redzie w długim szeregu okręty wojenne i star- przybrane w galę flagową. P. Prezydent wnił krótki przegląd jednostek zarówno

Pomorze kamieniem węgielnym naszego niepodległego bytu

Słowa Pierwszego Obywatela Polski nad polskim morzem

Obchodzona dziś uroczystość „Święta Morza“ skupiła tu nad polskim wybrzeżem CAŁĄ POLSKĘ. Cała Polska bierze udział w dzisiejszym święcie, bo z całej Polski ściągnęły wielotysięczne tłumy, a myśli i serca tych, co przybyć nie mogli, zwrócone są także w stronę naszego Morza. Wszyscy Polacy patrzą z dumą i radością na dokonaną już nad Morzem pracę i oczekują dalszego ich postępu.

Umilowanie Morza i zrozumienie jego znaczenia dla państwa nie było obce naszemu narodowi i za czasów dawnej Rzpłitej. Brakło jednak świadomej, planowej i stałej woli i pracy dla rozwinięcia naszych sto sunków morskich, naszego handlu morskiego i naszej floty, największa zaś nawet idea musi się wcielić w KSZTAŁT WIDOMY, by nie zostać mrzonką. Takim kształtem widomym umilowania przez obecne pokolenie Polaków Morza i właściwej oceny wielkiej roli, jaką odgrywa ono w życiu Odrodzonej Rzpłitej jest budująca się w najtrudniejszych warunkach Gdynia, jako konieczne dopełnienie Gdańska i zwiększająca się z roku na rok nasza flota.

Dążenie nasze do stworzenia wielkiego polskiego handlu morskiego zostało zapoczątkowane, ale wymaga ono ciągle dalszego wysiłku i czujności.

Dzisiejsze święto jest SYMBOLEM ZBIOROWEJ WOLI NARODU PODJĘCIA TAKIEGO WYSIŁKU.

Alle nietylko ku samemu Morzu biegnie dziś myśl i uczucia polskie. Biegną one i ku całej starej Ziemi Pomorskiej, która jest nam wszystkim szczególnie droga jako ta dzielnicą, która zrzadzeniem losu tyle uciertała opierając się przez długie lata niewoli skutecznie próbom wynarodowienia, pomimo, że czynione były wszelkie wysiłki i że używano wszelkich rozporządzalnych metod i środków, aby zetrzeć polskość z jej powierzchni, aby jej dziecko w szkole zanomniało mowy ojczystej. Jeżeli

pomimo tych wysiłków Pomorze zachowało swą polskość tak, że odsetek ludności polskiej jest większy, niż prawie we wszystkich innych częściach Polski, zawdzięczamy to przede wszystkim KOBIECIE POMORSKIEJ, która jako matka i wychowawczyni, jak na Śląsku i w Poznańsku uczyła dzieci swe polsk. pacierza i używała polsk. mowy. Zawdzięczamy to również w dużej części DUCHOWIENSTWU, które pochodząc z tego ludu, pomimo nacisku ze strony władz państw. oraz wpływowej części obcego duchowieństwa, szczytło wytrwale wśród parafjan KULT DLA POLSKIEJ MOWY I POLSKIEJ KULTURY. To też cały naród winien polskiej kobiecie i polskiemu duchowieństwu na Pomorzu wielką wdzięczność i to po wsze czasy.

Utrzymanie przy Polsce tej ziemi, tak ciężko przez los nawiedzonej, a zarazem tak wiernej dla całego państwa, jako JEDYNY DOSTĘP DO MORZA SPRAWIŁO, że dziś po 12 latach odzyskania jej, SZCZEGÓLNA JEST W CAŁEJ POLSCE DLA TEJ ZIEMI MIŁOŚĆ, powszechna jest zrozumienie, że jest ona KAMIENIEM WĘGIELNYM NASZEGO NIEPODLEGŁEGO BYTU.

Gdy przed laty 160 naród nasz utracił Pomorze, niósł ten pierwszy rozbiór Polski nieuchronnie za sobą i drugie rozbiory i był początkiem końca naszej niepodległości. Ta nauka historii zapadła głęboko w nasze serca. Głosi ona, że NIEMA POLSKI BEZ MORZA I POMORZA, a udział tych niezmiernych rzesz, które ściągnęły na dzisiejsze święto z najodleglejszych zakątków Rzeczypospolitej mimo będących w toku żniw i mimo trosk i kłopotów, które w tym ciężkim roku są cięższe, niż w innych, jest wymownym dowodem ZROZUMIENIA PRZEZ CAŁE SPOŁECZESTWO TEJ WIELKIEJ PRAWDY UKOCHANIA TEJ ZIEMI I PRZYWIĄZANIA DO MORZA.

czej. Dzisiaj te dziesiątki tysięcy wiernych, zgromadzonych na polskim wybrzeżu, w ko- nem dziękczynieniu za łaskę pańską, są najlepszym dowodem, że serca całej Polski biją gorąco w stronę polskiego Bałtyku. Kończąc swe piękne kazanie, ks. biskup C'owieński zwrócił się z żarliwą modlitwą o błogosławieństwo Boże dla całego narodu i jego Prezydenta.

Następnie odbył się najwznioślejszy akt uroczystości

Poświęcenie morza, floty i ludności

Teraz nastąpiły przemówienia. Pierwszy zwrócił się do Głowy Państwa prezes komitetu „Święta Morza“, p. Rummel z nastrojowym przemówieniem powitalnym.

Przemówienie prezesa Ligi Morskiej i Kolonjalnej dyr. Rummela

Panie Prezydencie, Panowie Ministrowie, Panowie.

Po podniosłej uroczystości poświęcenia morza — jako terenu pracy polskiej i statków

morskich jako narzędzi tej pracy, witam w imieniu Oddziału Gdynińskiego Ligi Morskiej i Kolonjalnej i Komitetu Organizacyjnego Święta Morza Pana Prezydenta Rzeczypospolitej w obliczu naszego dorobku morskiego.

Jesteśmy tutaj, aby wskazać, że Gdynia jest ręką niezawisłości naszego Państwa, jest wyrazem Polski na zewnątrz i jest czynnikiem łączności ze skupieniami Polaków za morzami.

Dla zapewnienia pokojowego rozwoju naszego kraju i narodu i opartej na morzu wzrostu dobrobytu jego ludności niezbędną jest na flota wojenna zdolna odeprzeć zakusy na naszą ziemię — oraz okręty handlowe, łączące nas z temi krajami, z którymi sąsiadujemy przez morze, gdyż handel idzie za banderą.

Prosimy Pana Prezydenta Rzeczypospolitej o przyjęcie naszej wdzięczności za przyjazd do Gdyni, oraz wyrazów naszego hołdu.

Drugi przemawiał minister Eug. Kwiatkowski.

Frontem do morza! Przemówienie p. ministra Kwiatkowskiego

Najdostojniejszy Panie Prezydencie, szanowni i drodzy Rodacy.

Gdyby tu ponad brzegami Bałtyku mogły przemówić dziś zagasłe i zapomniane wieki historii, gdyby tu w cudowny sposób mogły się odezwać stare kamienie, ruiny i mury miast, zamków, kościołów, pomników, cmentarzy i grobów, gdyby tu wyszły dziś wizje zatopionych w ciągu stuleci okrętów, gdyby zjawić się mogły duchy i cienie żołnierzy, którzy tu walczyli i tu polegli, gdyby tu ożyły myśli i ofiary wszystkich ludzi, którzy się tu organizowali w ciągu tysiąclecia nad brzegami Bałtyku, to w dniu dzisiejszego Święta Morza zerwałby się jeden potężny niemiłkający okrzyk na przestrzeni wielu setek kilometrów: „NIECH ŻYJE POLSKA“.

Nie przybyliśmy tu nad morze Polskie ani jako goście ani jako wędrowcy, nie przybyliśmy tu z niezwykłej łaski, ani obecnej protekcji NA WŁASNEJ ZIEMI STOIMY, NA WŁASNĄ PRZESZŁOŚĆ NIERAZ I CIĘŻKA, BOHATERSKĄ, CZASEM TWARDĄ I GORZKĄ TU SPOGLĄDAMY, DLA WŁASNEJ LEPSZEJ PRZYSZŁOŚCI TU TRWAĆ I PRACOWAĆ BĘDZIEMY. TU POLSKIE MORZE W DZISIEJSZYM ŚWIĘCIE UCZCIMY.

Tu nad brzegiem Bałtyku koncentrują się zawsze najważniejsze sprawy gospodarcze i polityczne Polski. Tu brała źródło polskość, sława i potęga zygmuntowska. To też nigdzie nie rozstrzygały się sprawy ważniejsze dla Polski, decydujące o losie wielu pokoleń, o położeniu wielu milionów ludzi, sprawy nieraz niepozorne, a przecież sięgające skutkami swemi do źródeł bytu państwowego, — jak właśnie tu nad brzegami morza bałtyckiego. Zarazem żadna z dzielnic najdawniejszej przeszłości Polski w epoce Piastów i Jagiellonów nie była w takiej obfitości zroszona polską krwią, w obronie przed najazdem jak właśnie ziemia pomorska. ZROZUMIAŁA DAWNO POLSKA POLITYCZNĄ WARTOŚĆ ZIEMI POMORSKIEJ I ZNACZENIE WYBRZEŻY BAŁTYKU, ale często niedoceniano wartości gospodarczej tych dzielnic i wartości własnej wytrwałej i upartej pracy na morzu, pomimo iż każde pokolenie płaciło olbrzymi ha-

(Dalszy ciąg na stronie drugiej).

Pewnego dnia...

Niemcy zapowiadają action directe w sprawie uzbrojenia

W konferencji rozbrojeniowej delegacja polska wzięła udział żywy, pracowała szczerze, wykazując ważną inicjatywę własną w dziedzinie projektów, zmierzających do osiągnięcia rozbrojenia moralnego.

Delegacja polska głosowała wraz z przedstawicielami 40 innych państw z Anglią, Francją i Ameryką na czele za rezolucją końcową, zamykającą obecne stadium Konferencji Rozbrojeniowej, pomimo, że gen. Burhardt-Bukacki wyłuszczył, w imieniu delegacji polskiej, zastrzeżenia co do tej rezolucji.

„Niemniej jednak — stwierdził to gen. Burhardt-Bukacki w wywiadzie, udzielonym przedstawicielowi „Iskry” — uważamy rezolucję tę za dobrą podstawę do dalszej działalności Konferencji, albowiem zastrzeżenia nasze bynajmniej nie mają opozycyjnego charakteru, lecz czynione są w myśl współpracy z delegacjami, dążącymi, jak i my, do takiego rozwiązania zagadnienia rozbrojenia, któreby istotnie odpowiadało wzmocnieniu obecnego stanu bezpieczeństwa”.

Polska i delegacje 40 innych państw dążą tedy do takiego ograniczenia zbrojeń, któreby nie tylko nie naruszało obecnego stanu bezpieczeństwa, ale go wzmacniało.

Inaczej Niemcy.

Wysunęły one tezę „równości zbrojeń”. Znaczy to w praktyce: niech się inne państwa rozbrajają. My chcemy podnieść zarówno ilość, jak i jakość naszego uzbrojenia.

Wysunięta przez Niemcy teza „równości zbrojeń” nie znalazła żadnego poparcia, ani uznania wśród delegacji państw innych. Nawet delegacje Bułgarii, Austrii, Węgier, składają się do Niemcom na terenie międzynarodowym, tym razem je opuściły.

We „wspianiem odosobnieniu” głosując przeciwko rezolucji, ambasador Nadolny miał obok siebie tylko Litwinowa, Sojusznik z Rapallo, z innych względów głosował również przeciwko rezolucji, jako za mało radykalnej.

Znalazłszy się w tak „wspianiem odosobnieniu”, Niemcy nie straciły pewnej siebie miny. Niektóre organy prasy niemieckiej, ze względu na stosunki wewnętrzne, czynią von Papenowi niejaki zarzuty, że pozwolił się „wymanewrować” na pozycję zupełnie niemal osamotnioną. Zarzutom tym towarzyszą jednak wyraźne groźby pod adresem Europy. O Genewie, o konferencji rozbrojeniowej mówi prasa niemiecka lekceważąco. Natomiast wskazuje na „niemiecką” chęć czynu i poczucia obowiązku co do natychmiastowego zapewnienia narodowi tego minimum obrony i bezpieczeństwa, do których posiada on pełne prawo od wielu lat („Deutsche Tageszeitung”).

Jeszcze wyraźniej mówi „Der Tag” (Nr. 177): „Jeśli niemiecka polityka zagraniczna nie wyciągnęła narazie konsekwencji w postaci opuszczenia konferencji, to wolno przecież wierzyć obecnemu rządowi Rzeszy, który jest tak zdecyd-

wany w swych posunięciach, iż poweźmie on we właściwym czasie to rozstrzygnięcie, będące tylko kwestją czasu... Najważniejszą nauką z Genewy, której nie wolno nam zapominać, jest, iż t. zw. konferencja Rozbrojeniowa nigdy nie skonstruuje równouprawnienia Niemiec. Naród niemiecki będzie proklamował pewnego dnia to równouprawnienie na mocy własnej decyzji.

Tak więc, Europa dowie się pewnego dnia, że Niemcy na mocy własnej decyzji tworzą miljonową armję z zaciągu rekrutckiego, zaopatrzoną w odpowiednią ilość armat, tanków, samolotów i gazów

trujących. Niemcy zapowiadają, iż opuszczają konferencję Rozbrojeniową. Nie będą tedy czuły się związane temi ograniczeniami, jakie nałożył może Konferencja co do stanu liczebnego wojska lub użycia poszczególnych rodzajów broni.

Pewnego dnia dowie się tedy Europa, że Niemcy, na mocy własnej decyzji, uznali Traktat Wersalski za „świsstek papieru”, jak uznali w r. 1914-tym za „świsstek papieru” swoje własne gwarancje poszanowania niepodległości Belgii.

Pewnego dnia zrozumieją może narzeczcie mężowie stanu Europy, ile i jak fatalnych dopuścili się błędów, pozwalając

się „wymanewrować” na pozycję ustępstwa dla Niemiec.

Niemcy wyłudzały ustępstwa coraz większe, coraz dla siebie ważniejsze w Locarno, w Lozannie. Obecnie oświadczają, że wezmą sobie sami, nikogo o zdanie nie pytając to, czego wyłudzić nie mają nadziei: zupełne zniesienie wszelkich ograniczeń traktatowych w zakresie uzbrojenia.

Gen. Schleicher, w przemówieniu radiowym z dn. 26-go b. m. zapowiedział już wyraźnie reorganizację Reichswehry, bez pytania o zdanie sygnatariuszy Traktatu Wersalskiego.

Brutalne wystąpienie gen. Schleichera wywarło silne wrażenie w prasie francuskiej. Polska powinna jasno zdawać sobie sprawę z tego, co może nastąpić pewnego dnia...

Walka flag

Berlin w przeddzień wyborów

(Korespondencja własna).

Berlin, w lipcu 1932.

Ostatni tydzień przed wyborami odbija się wyraźnie na fizjonomji i wyglądzie ulic berlińskich. Walka wyborcza toczy się pod znakiem flag, któremi obwieszono wszystkie domy i lokale stolicy Rzeszy.

Wypadki dni minionych nie pozostały bez

wplywu na przebieg akcji przedwyborczej. Berlin jest teraz cichszy i spokojniejszy. demonstracji i zebrań publicznych pod gołym niebem prawie że niema, tylko flagi, plakaty, afisze, ulotki.

Bezstronny obserwator musi stwierdzić, iż zewnątrz przynajmniej wpływy hitlerow-

ców zmaleły od czasu wyborów do Sejmu pruskiego. Flag ze swastyką hitlerowską widzi się znacznie mniej na ulicach Berlina, znikły one prawie zupełnie w dzielnicach robotniczych, a w dzielnicach mieszczańskich ubyło ich bardzo dużo. Najczęściej jeszcze spotyka się z nimi oko przechodnia w Wilmersdorfie, Steglitz, Friedenau, t. j. w dzielnicach zamieszkałych przez drobnomieszczanstwo. Okolice najszybkim tempem ulicznej, t. zw. Westen, Kurfurstendammu, które dawniej aż pstrzyły się od flag ze swastyką, mają ich dzisiaj znacznie mniej.

Kto zechce posłużyć się koleją miejską, elektryczną, podziemną, autobusem lub tramwajem i objeździe dzielnice berlińskie we wszystkich kierunkach, ten się przekona naozbyt, że dominującą flagą jest wszędzie czerwona z trzema srebrnymi strzałami, sztandar t. zw. żelaznego frontu antyfaszystowskiego. W dzielnicach robotniczych tylko ta flaga panuje.

Często też widzi się czarno-czerwono-złote flagi Reichsbanneru republikańskiego, a obok nich dawne barwy cesarskie, które wywieszają zwolennicy partii narodowo-niemieckiej z pod znaku Hugenberga. Komuniści panują wyłącznie w niezbyt wielkim okręgu dzielnicy Neukölln, Wedding i na wschodzie miasta.

Znający dobrze stosunki polityczne i nastroje szerszych warstw ludności berlińskiej twierdzą, iż do osłabienia wpływów Hitlera w Berlinie przyczynił się niemało dekret o pozwolenie noszenia mundurów hackenkreuzerskich. Ulica berlińska odnosiła się z jawnym brakiem sympatii do umundurowanych „brązowych koszul”. Nowiutkie jak z igły umundurowanie młodzieńców, paradyjących po ulicach z wyzywającą miną ludzi, którym dobrze na świecie, wywoływało złośliwe uwagi w tłumie przechodniów, pędzących do pracy, zaafierowanych i skłopotanych, bo kryzys trzyma mocno w żelaznych pętlach czteromilionową ludność Berlina.

Naogół zresztą berlińczycy odnoszą się dość biernie do wyborów, które odbędą się w tę niedzielę. Silne wzruszenia ubiegłych tygodni z jednej strony, ostre zarządzenia rządu — z drugiej, pohamowały rozpęd agitacyjny partji, które są zresztą wyczerpane materialnie tyłoma akcjami wyborczymi, jakich terenem były Niemcy w ciągu tak krótkiego czasu.

Wiadomości, nadechodzące do Berlina o ruchu przedwyborczym na prowincji brzmią rozmaicie: w miastach w Nadrenji, Westfalii, Bawarii stwierdzono spadek wpływów Hitlera, natomiast na wsi, po małych osadach — hitleryzm szerzy się i wzrasta w sily.

E. R.

Istna manja prześladowcza

Organ hitlerowców „Preussische Ztg.” zamieszcza artykuł, poświęcony olimpiadzie w Los Angeles. Artykuł oświadcza, że narodowi socjaliści są przeciwnikami olimpiady, ponieważ jest to impreza o „żydowsko-międzynarodowym charakterze”.

„Jest rzeczą pewną — pisze dziennik — że w błędzie są osoby, które sobie wyobrażają, iż w 1936 r. odbędą się olimpiady w Berlinie. Jeżeli my, hitlerowcy, będziemy mieli coś do powiedzenia w tej sprawie, to olimpiada nie odbędzie się”.

Pan Marszałek Piłsudski w Wilnie

Pan Marszałek Piłsudski, który przybył w dniu 29 lipca z Pikiliszek do Wilna przyjął w pałacu Rzplitej p. Ludwika Góreckiego, — wnuka Adama Mickiewicza, który wręczył Panu Marszałkowi przechowywaną w rodzinie Góreckich pamiątkę po Kościuszcze — nożyk polowy oddany przez Kościuszkę przed niewolą petersburską generalowi Kniaziewiczowi. Przy wręczeniu tej pamiątki obecni byli bawiaący wówczas w Wilnie wiceminister spraw zagranicznych Beck oraz minister pełnomocny Patek. — Na fotografii naszej stoją: 1) poseł Patek, 2) inspektor armji general Dąb Biernacki, 3) wiceminister Beck, 4) doktor Ludwik Górecki

Gdańsk na równi pochyłej

Znamienne głosy prasy centrowej i socjalistycznej

Wzwiązku z akcją nacjonalistyczno-hitlerowskich kół gdańskich, które operują znanymi metodami fałszu, usiłując wmówić w opinię publiczną, że winę za katastrofalny stan gospodarczy Gdańska ponosi Polska, na specjalną uwagę zasługują dwa głosy prasy gdańskiej, wypowiadające się w tej materji. Mianowicie „Danziger Landeszeitung” organ centrum katolickiego, omawiając gwałtowne zmniejszenie się ilości przyjeżdżnych i letników w Sopotach pisze, że DO TEGO STANU RZECZY PRZYCZYNIŁI SIĘ ZNAKOMITIE HITLEROWCY i ich bezkarność na terenie Wolnego Miasta. Ze bojkot polski należy zawżęczać hitlerowcom, jest w Gdańsku powszechnie znanem. Nie w mniejszym stopniu również puszczane przez nich na cały świat alarmy o niebezpieczeństwie, grożącym Gdańskowi ze strony Polski odstraszały letników i turystów innych krajów europejskich, a w pierwszym rzędzie z Rzeszy Niemieckiej od-

przyjazdu na ten niespokojny i niebezpieczny teren. Pismo centrowców kończy wyrażeniem życzenia, ażeby Gdańszczanie nie zamykali oczu na własne błędy i zaprzestali wrzeszczenia tego wszystkiego, co wbrew różnym pięknie brzmiącym słowom przynosi Gdańskowi więcej szkody, niż pożytku.

Organ socjalistyczny „Danziger Volksstimme” w sprawozdaniu z czwartkowego zebrania gdańskich kupców i przemysłowców pisze, że GDANSKIE SFERY GOSPODARZE PRAGNĄC ZNALEZĆ WYJŚCIE Z OBECNEJ CIĘŻKIEJ SYTUACJI, SCHODZĄ NA TORY, KTÓRE PROWADZĄ WPROST DO KATASTROFY. W dalszym ciągu „Danziger Volksstimme” mówi o uchwale powziętej na tem zebraniu, zwracając uwagę na jej końcowy ustęp, mówiący o potrzebie zmiany podstaw prawnych w stosunku Gdańska do Polski. Pismo dodaje, że ustęp ten nabiera specjalnego znaczenia wobec przemówienia prezesa

gdańskiego Związku Ziemian, hitlerowca Rauschninga, który zalecał senatowi szukanie dróg wyjścia z obecnej sytuacji „nawę, gdyby drogi te były niebezpieczne”.

Danziger Volksstimme atakuje to powiedzenie, twierdząc, że Gdańsk i bez tego ma dość niebezpieczeństw dookoła. Na niebezpiecznych drogach znajdzie chyba tylko zupełne zniszczenie tego, co zostało obecnie i tak już popsute przez hitlerowców i nacjonalistów. Trzeba pomyśleć o naprawie błędów, a nie o niszczeniu podstaw, na których istnieje Wolne Miasto i na których będzie mogło rozwijać się dalej, o ile Polska zmieni w stosunku do niego swą politykę.

Te znamienne głosy dzienników, reprezentujących dwa duże odłamy społeczeństwa gdańskiego są chyba wystarczającym dowodem tego, gdzie leży przyczyna katastrofalnej sytuacji gosp. Gdańska, oraz powód zaognienia stosunków polsko-gdańsk.

Pan Prezydent Rzplitej zapali ognisko harcerskie

na zlocie polskich harcerskich drużyn żeglarskich

Ostatnie przygotowania do wielkiego Międzynarod. Zlotu Skautów Wodnych na Pomorzu

Harcerstwo polskie przeżywa niezwykle emocje. Już tylko kilka dni dzieli je od dnia otwarcia Międzynarodowego Zlotu Skautów Wodnych, który odbędzie się nad jednym z najpiękniejszych jezior pomorskich, koło Garczyzna. Harcerstwu polskiemu przypadł zaszczyt nielada, gości bowiem będzie na ziemiach polskich setki skautów-żeglarzy z całego świata, jak również wybitnych przedstawicieli światowego ruchu skautowego.

Rozwijający się w ostatnich latach ruch żeglarski w drużynach harcerskich polskich znajduje na tym wielkim zlocie około 2.500 przedstawicieli, którzy ze wszystkich zakątków kraju, na własnym taborze, przybędą przeważnie drogą wodną nad jezioro Garczyńskie.

O ogromie pracy, włożonej w przygotowania zlotowe przez polskich harcerzy, może świadczyć m. i. fakt, że jedna tylko, popularna w Poznaniu, harcerska drużyna Wilków Morskich wysłała na zlot aż 110 chłopców, a na przewiezienie, taboru drużyny potrzebne będą aż trzy wagony kolejowe. Duża część chłopców z tej drużyny wyrusza na Zlot kajakami, wykonanymi własnymi rękami. Podobnie wyruszają w drogę nasi młodzi żeglarze z wszystkich ośrodków harcerskich, gdzie tylko dotarł zew zlotowy: „Czuwaj Bałtyk!”

Ciesząc się sympatją całego społeczeństwa oraz wspomaganiami protektoratem najwyższych dostojników Państwa z Prezydentem Rzplitej prof. Mościckim i Marsz. J. Piłsudskim na czele, organizatorzy Zlotu przygotowali wszystko starannie do najdrobniejszych szczegółów, na powitanie licznych gości zagranicznych.

Komenda Zlotu wydała broszurę o Polsce, napisaną w trzech językach, piękny afisz propagandowy, przygotowała odznaki „dzemborowe” dla uczestników Zlotu. Na terenie Zlotu kolportować się będzie gazetka obozowa, redagowana w trzech językach.

Teren zlotowy nad jeziorem Garczyńskim jest już całkowicie przygotowany na przyjęcie licznie zapowiedzianych uczestników. Z wielkim nakładem pracy wybudowano wielki port zlotowy, w którym znajdzie przystań przeszło 500 kajaków.

Urządzono ponadto pływalnię, zbudowano specjalne wieże do skoków, sygnalizacyjne, stację meteorologiczną, uruchomiono kino zlotowe, liczne świetlice regionalne etc.

Osoby pragnące zwiedzić wielki obóz zlotowy, będą mogły uzyskać pomieszczenie bądź to w hotelach w Kościerzynie (ceny od 3 zł.), bądź też w specjalnie zbudowanym płóci-

nym hotelu zlotowym (za cenę 1 zł., a bez pościeli 50 gr.). Będzie można również nocować w stojących na terenach zlotowych wagonach pulmanowskich za opłatą 2.50 zł.

Pan Prezydent Rzplitej zaszczyci swą obecnością zlot, przybywając nad jezioro Garczyńskie w drodze powrotnej z uroczystości „Święta Morza”, w dn. 3 sierpnia. Program pobytu Pana Prezydenta w obozie harcerskim

drużyn żeglarskich jest następujący: Pan Prezydent przyjedzie do obozu o godz. 16-tej, witany przez przewodniczącego Z. H. P. p. wojewodę Grażyńskiego i Naczelnika Głównej Kwatery p. sędziego Olbromskiego, którzy Najwyższemu Dostojnikowi Państwa złożą raport. Następnie złoży raport Panu Prezydentowi komendant zlotu polskich drużyn żeglarskich haremistrz Bublewski, poczem p.

Harcerze Pomorscy

na swym Zlocie Jubileuszowym

Dnia 2 sierpnia Zlot odwiedzi Pan Prezydent Rzeczypospolitej

Z okazji 15to lecia istnienia Harcerstwa męskiego na Pomorzu, nad jeziorem Garczyńskim pod Kościerzyną rozpoczął się wielki Zlot Harcerzy Pomorskich. Uroczystość nastąpi w dniu 3 sierpnia br. Mszą św. odprowadzoną na terenie zlotowym przez ks. Leona Kossak, Głównego z Torunia — zamianowanego przez J. E. Ks. Biskupa Okoniewskiego kapelanem harcerskim.

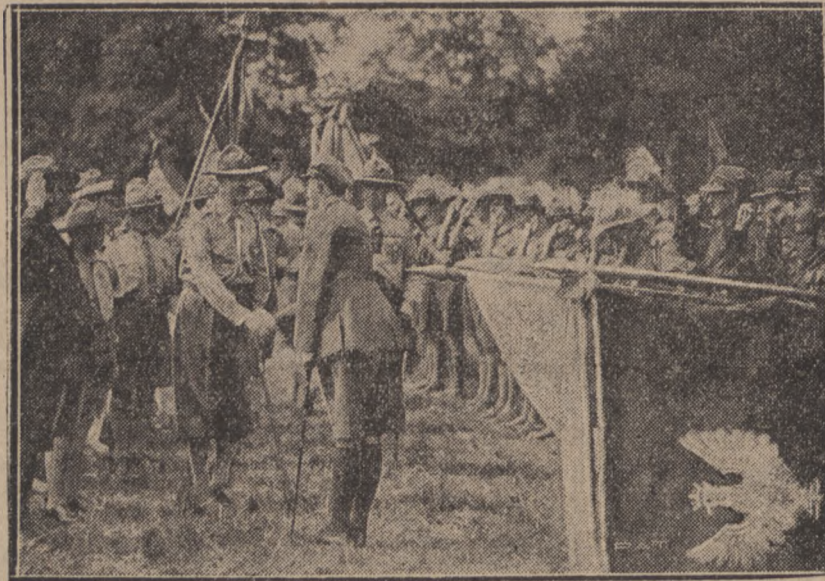
Ostatnie przygotowania do Zlotu czynione są w gorączkowym tempie przez drużynę kwa-

termistrzowską i inne obozujące już drużyny. Poza znaczeniem jubileuszowym ma powyższy zlot jeszcze następujące cele:

1. Poznanie bliższe przez harcerzy ziemi Kaszubskiej, 2. Zapoznanie się z zlotem Międzynarodowym Skautów Wodnych, a stąd za-znajomienie się z dorobkiem innych organizacji skautowych, 3. propagandę ważności Pomorza dla Polski, 4. Sprawdzenie techniki harcerskiej i sportowej wśród harcerzy obozujących, drogą zawodów międzydrużynowych.

Prezydent powita harcerzy i odbierze defiladę. Po podwieczorku p. Prezydent zwiedzi obóz i będzie się przyglądał popisom wodnym z wieży obserwacyjnej na Czarciej Wyspie. O godz. 18-tej uda się p. Prezydent na teren zlotu harcerskiego drużyn pomorskich, gdzie powita Go przewodniczący Oddziału Pomorskiego, p. gen. Paślowski. P. Prezydent zwiedzi obóz Pomorzan, poczem uda się na kolację, wydaną przez p. wojewodę pomorskiego. Po kolacji wróci p. Prezydent na teren zlotu wodnego i zapali ośrodek ognisko harcerskie, przy którym p. wojewoda Grażyński wygłosi gawędę. Po popisach i pokazach, p. Prezydent opuści obóz, żegnany hymnem, i odjedzie do Laskowic.

Przeгляд skautów polskich przez króla Karola

Król rumuński Karol II wraz z następcą tronu w towarzystwie premiera p. Al. Vaidy i członków rządu obecny był w Sibiu na międzynarodowym zjeździe harcerskim, poczem odbył przegląd drużyn. Ilustracja nasza przedstawia Króla (w stroju harcerskim) przyjmującego raport komendanta drużyny polskiej.

Pierwsi żołnierze Rzeczypospolitej nad polskim morzem

XI. Zjazd Legionistów w Gdyni

Komitet organizacyjny XI-go Zjazdu Legionistów w Gdyni ustalił ostatecznie program uroczystości:

Godz. 6 — przyjazd pociągów do Gdyni; od godz. 6 do 9 — mycie, kąpiel w morzu, śniadanie, przejażdżki po morzu; godz. 9 — przybycie sztafet motocyklowych, kolarskich i marszowych, zbiórka ogólna i wy-marsz na nabożeństwo; godz. 9 min. 15 — zbiórka pocztów sztandarowych w sali kina „Morskie Oko”; godz. 9 min. 45 — przy-bycie sztandarów Związku Legionistów Pol-skich na nabożeństwo; godz. 10 min. 15 — salwy marynarki wojennej dla oddania hoł-du historycznym sztandarom pułków legio-nowych; godz. 10 min. 30 — uroczyste ra-bożeństwo; godz. 11 min. 30 — akademja zjadowa; godz. 12 min. 15 — wręczenie marynarce wojennej Wielkiej Legijonowej Nagrody Przechodniej dla jednostki bojo-wej za najlepsze wyniki w morskiem strze-laniu artyleryjskiem; godz. 12 min. 30 — defilada; godz. 14 — obiad żołnierski; go-dzina 16 — zebranie kół pułkowych; go-dzina 16 do 19 — popisy uczestników Mę-dzynarodowego Zlotu Skautów Morskich, zawody hippiczne, przejażdżki po morzu i zwiedzanie Gdyni; godz. 19 — wieczera; godz. 20 min. 30 — przedstawienie teatral-ne; godz. 22 — wieczór pieśni legionowych wianki na morzu, sztuczne ognie.

Nabożeństwo na Zjeździe Legionistów w Gdyni celebrować będzie ks. biskup pomorski dr. Okoniewski.

Jak już donosiliśmy, w Gdyni powstał pomorski komitet obywatelski przyjęcia uczestników zjazdu. W skład honorowego prezydium komitetu, którego przewodniczącym jest dowódca floty wojennej, koman-dor Unrug, weszli: ks. biskup pomorski dr. Okoniewski, wojewoda Stefan Kirtiklis, inspektor armji gen. dyw. Norwid-Neugebauer, dowódca okręgu korpusu pomorskiego gen. bryg. Paślowski i starosta krajowy Łącki.

Przewodniczącym komitetu wykonawczego został komisarz rządu m. Gdyni p. Zygmunt Zabierzowski. Szefem biura Zjazdu Legionistów jest przewodniczący okręgu gdynińskiego Związku Legionistów Polskich, p. Artur Brief, a kwatermistrzem —

p. Majewski, komendant okręgu gdynińskiego Związku Legionistów.

Prof. Wojciech Jastrzębowski zaprojektował przepiękną okładkę artystyczną karty zjazdowej.

Karty zjazdowe wydawane będą w okręgach Związku Legionistów Polskich, a w Gdyni zamieniane będą na karty uczestnic-twa, które — po ostemplowaniu ich w kasie kolejowej w Gdyni — uprawniają do bezpłatnego powrotu zwykłymi pociągami osobowymi lub jednym z pociągów nadzwyczajnych.

Pociągi nadzwyczajne odejdą z Warszawy, Krakowa, Lwowa i Wilna w sobotę dn. 13 sierpnia rb. wieczorem, a z Gdyni odejdą około północy w niedzielę dnia 14 sierp-nia rb. po zakończeniu wszystkich uroczy-stości zjazdowych.

„Gwardja mórz słowiańskich”

W związku z odbywającymi się obecnie w Gdyni międzynarodowymi wykładami nauk administracyjnych i gospodarczych, odbyło się zebranie konstytuujące organizacji pod nazwą „Gwardja Mórz Słowiańskich, mającej na celu propagandę idei łączności polskiego Bałtyku, jugosłowiańskiego Adriatyku i Morza Czarnego.

Do rady naczelnej „Gwardji Mórz Słowiańskich” powołano m. in. prof. Hilarowicza z Warszawy, prof. Dominika z Brna, prof. Ivanowicza z Belgradu, prof. Cvetanowa z So-fiji. Organizacja ta, po opracowaniu statutu podejmie akcję zblizenia kulturalnego i gospo-darczego państw, leżących nad Bałtykiem, Adriatykiem i Morzem Czarnym

Uroczystości na wy-brzeżu

Jutro w dniu 2 sierpnia rb. odbędą się w związku ze „Świętem Morza” i pobytom Pana Prezydenta Rzplitej uroczystości w powiecie morskim.

Program dnia jest następujący:

O godz. 15.30 wyjazd P. Prezydenta z Gdyni szlakiem: Cisowa, Zagórze, Reda, Puck, Gnieźdzewo, Swarzewo do Wielkiej Wsi, gdzie nastąpi krótka postój i przyję-cie przez P. Prezydenta delegacji rybaków (około godz. 16.15).

Podczas przejazdu do Wielkiej Wsi nie jest przewidziane zatrzymywanie się Pana Prezydenta.

We wszystkich miejscowościach na szla-ku pomiędzy Gdynią a W. Wsią będą usta-wione bramy triumfalne.

Przejeżdżającego Pana Prezydenta bę-dzie witała ludność zebrana przy bramach.

O godzinie 16.40 pod pomnikiem na bul-warze w okolicy Chlapowa p. Prezydent odbierze raport od dowódcy Armji rezer-wowej Pomorza, odbędzie się przegląd i ar-mja rezerwowa złoży P. Prezydentowi hołd.

Czas przygotowań do defilady przepe-dzi P. Prezydent w Gospodzie Ligi Morskiej i Kolonjalnej przy bulwarze nadmorskim.

Po defiladzie P. Prezydent uda się wraz ze swą w rodzinę Jastrzębiej Góry na podwie-czorek, który wydaje w „Bałtyku” Sejmik Powiatowy pow. morskiego na cześć Do-stojnego Gościa.

W podwieczorku weźmie udział nadto Sejmik powiatowy wraz z wydziałem po-wiatowym.

Na tem uroczystości wtorkowe zakoń-czą się.

